

10 dage i november.

En fortælling om flytning af en campingvogn.

I eftersommeren 2008 fik projekt UDENFOR en opringning fra en læge i det psykiatriske sundhedsvæsen. En af hans venner, der er musiker, havde et problem med en hjemløs, som han ikke kunne se sig ud af.

Sagen var den, at musikeren for godt og vel et år siden på sin spadseretur i parken med hunden havde mødt Uwe, der også gik tur i parken med sin hund. Uwe var hjemløs og holdt til i parkbetjentens skur. Han viste skuret frem til musikeren, der besluttede sig for at hjælpe med indkøb af noget udstyr, som kunne gøre det lidt rarere at være i skuret. Så han købte madras og dyne til Uwe og betalte også nogle dyrlægebesøg for ham.

Uwes ophold i skuret udviklede sig fra at være overnatning med parkbetjentenes accept til at blive af mere permanent karakter. Denne bopladslignende situation kunne parkbetjentene imidlertid ikke acceptere, så da det blev vinter og koldt måtte Uwe fortrække.

Musikeren ville gerne hjælpe, for de to mænd svingede godt sammen og havde etableret en slags bekendtskab omkring hundeluftningen. Hundene kunne for resten også godt lide hinanden. Så han købte en campingvogn og satte den i sin indkørsel i et af Danmarks fineste kvarterer. Her flyttede Uwe ind og de første otte måneder gik det rigtig godt. Uwe hjalp til i parrets have og fik lov at låne deres badeværelse. Og Uwe og musikeren luftede fortsat deres hunde i fællesskab. Bortset fra lidt murren blandt naboerne, som ikke rigtig forstod musikerenes rummelighed, var alt sådan set OK.

Men så skete der noget, som blev starten på opløsning af det usædvanlige bekendtskab. Uwe begyndte at drikke. Drikkeriet tog til og Uwe opholdt sig mest i campingvognen, hvor han lå i sin seng og drak. Af og til stjal han sprut i parrets barskab, når de ikke var hjemme. Campingvognen så efterhånden herrens ud med urin og opkast og der var en ulidelig stank. Parret bemærkede, at en ukendt polsk mand også havde taget ophold i campingvognen og en dag fandt musikeren en pistol under campingvognen. Nu kunne parret ikke længere stå distancen og de ringede til deres ven, lægen i Psykiatrien. Han forsøgte at få fat i en gadeplansarbejder, som tidligere havde arbejdet i projekt UDENFOR og som han kendte professionelt. Men gadeplansarbejderen havde fået andet arbejde og syntes ikke rigtig, at det var en opgave for ham.

Nu var der så gået ½ år og situationen i indkørslen hos musikeren var efterhånden kaotisk. Uwe lå stort set hele tiden i sin seng og drak. Han virkede meget deprimeret og nærmest i opløsning. Naboerne gav udtryk for stor irritation og musikerenes kone var tiltagende nervøs ved at være alene hjemme. Så lægen fra Psykiatrien ringede atter til projekt UDENFOR for at spørge om hjælp. Og fik aftalt med en gadeplansarbejder, at han (lad os kalde ham Emil) skulle tage op og kigge nærmere på Uwe i campingvognen.

Uwe var ikke i campingvognen, men Emil entrerede den for ved selvsyn at konstatere, om dens indretning og kaos kunne fortælle noget om beboerens psykiske habitus. Psykisk syge hjemløse omgiver sig ofte med tegn og symboler af magisk karakter eller med fysiske ting, der signalerer besværgelser eller andet. Sådanne udtryk kunne støtte Emil i en vurdering af om Uwe fx var på vej ind i en psykotisk tilstand. Emil fandt imidlertid ikke sådanne tegn, men kunne konstatere, at

beboeren af campingvognen tilsyneladende helt havde opgivet omsorgen for sig selv og sine omgivelser. Alt var ét stort ildelugtende rod af gammel mad, urin, afføring og opkast. Emil talte med musikeren, som også var hjemme. Han signalerede behov for opbakning til at stoppe arrangementet med campingvognen, men havde det ikke helt godt med det. Virkede dog noget presset bl.a. af konen, som ikke længere ville se til. Faktisk var det nok bedst, hvis Uwe blev fjernet med det samme.

Emil slog til lyd for en anstændig og redelig løsning af problemet - med omtanke og respekt for Uwe og med ordentlig tid til planlægning. Fx kunne de ikke bare henvise ham til et herberg eller en varmestue. Her er hunde ikke velkomne eller bliver sat i bur, så denne løsning ville i Uwes tilfælde næppe være relevant.

Tilfældet ville at Uwe dagen efter besvime på gaden og blev bragt til hospitalet, hvilket afstedkom en umiddelbar afrusning. Musikeren ringede til Emil og fortalte om situationen og Emil besøgte Uwe på hospitalet og fik kontakt til den behandlende læge, som han bad vurdere behovet for smertestillende og abstinensmedicin. Han bad også lægen undersøge Uwe for depressionssygdom. Et par dage efter kunne Uwe udskrives og Emil og musikeren hentede ham. Dog først efter nogen diskussion med lægen, som ikke ville forsyne Uwe med smertestillende og abstinensmedicin, idet det jo nok ville blive "solgt på Vesterbro". Uwe endte dog med at få udleveret medicin til en uge.

I forbindelse med udskrivningen havde Emil en samtale under fire øjne med Uwe, som er en tysk mand i starten af 40'erne. Han er høj og tynd, har markerede træk og mørkt, kort hår. Rimelig velholdt, ligner faktisk en biker. Han er uddannet elektriker og har i flere omgange haft job i DK, hvorfor han taler godt dansk. For 5-7 år siden tog han til DK efter at have mistet sit job og været på druk gennem længere tid. Uwe fortæller, at han har været alkoholiker i op mod 20 år. Drikker altid alene. Velorienteret i tid og sted, stille og venlig når ædru. Appellerer ikke og ynker ikke sig selv. I København har han benyttet næsten alle byens tilbud til hjemløse ligesom han har solgt Hus Forbi og samlet flasker. Han har et godt håndlag for praktiske ting, reparationer og den slags.

Uwe er trist og flov over situationen i indkørslen hos musikeren. Han vil gerne flytte, hvis han kan få campingvognen med.

De følgende fire dage går så med praktiske ting i forbindelse med flytning af campingvognen. Emil har fundet ud af, at der på en lokalitet i det sydlige København er en byggeplads, hvor der i forvejen står nogle campingvogne. Han opsøger stedet og spørger de øvrige 7-8 "campister" hvad de vil sige til endnu en nabo. De siger OK til endnu en nabo og forklarer i øvrigt, at politiet har været forbi, men heldigvis ikke har bedt dem flytte sig.

Næste morgen spiser Uwe, musikeren og Emil morgenmad sammen, hvorefter der bliver gjort rent i campingvognen. Emil har købt en ny dyne og en indkøbspose fuld af mad til at starte på det nye sted. Musikeren skaffer et anhængertræk og kører campingvognen til byggepladsen. Emil kan mærke på musikeren, at han slås med sine bristede illusioner om rummelighed, men også at han er hårdt presset af konen. Emil synes, at det er godt for musikeren, at han tager aktivt del i flytningen og på denne måde selv tager ansvar for at slutte Uwes ophold i indkørslen.

Uwe er nu installeret på sit nye sted. Han regner med at kunne leve af at sælge Hus Forbi og samle flasker. Han virker glad og lettet og kalder sig "hjemløs de luxe". Emil kommer forbi hver dag og senere hver anden dag. En aften ringer Uwe til Emil, fordi han har stor trang til at drikke rødvin.

Emil tager ud til ham og de går en lang tur over mange timer. Emil opfordrer Uwe til at spise regelmæssigt, vedligeholde campingvognen og komme i gang med atter at sælge aviser.

Emil har aftalt med musikeren, at han holder sig lidt på afstand og ikke straks involverer sig med Uwe igen. Han havde ellers tænkt at ville tilbyde Uwe at passe hunden hver anden week-end. Det synes Emil ikke er en god idé. Musikeren bør tage sig tid til at reflektere over bekendtskabet med Uwe, som udviklede sig anderledes end han havde forestillet sig. Og som har haft personlige konsekvenser for begge parter.